

ROK 2001

Hlavná cena XXXIII. ročníka Jašíkových Kysúc:

ANTONY David

ŤAŽKOSTI

Bremeno. Veľké ťažkosti uvedomiť si modrasté obrysy jej nočného tela. Bolelo ma namáhať si smutné oči. Cecília tam spala a nebolelo ju zhola nič. Sotva by si to bola v tomto stave schopná uvedomiť, doľahla na ňu ťarcha celodennej existencie. Nevadí jej otravné teplo neodplašiteľne sediace na okne. Napadlo mi vyhnat' ho hudbou. Nepomáhalo to, asi bola príliš potichu a navyše prišli komáre. Spiacej Cecílii to vôbec nevadí, chráni sa vlasmi vhodenými v tvári. Vrezávajú sa jej do tkaniva, črty jej splynuli do nič nehovoriaceho zhluku molekúl bez ohraničenia. Tá nádoba, plná štiav pravidelne dýcha. Smrteľná pravidelnosť zorientovaná prosbami vychádzajúcimi z hĺbky hrude. Aj jej hrud' je veľmi pekná a Cecília je na ňu veľmi pyšná, aj tak ju neukazuje nikomu len tak pre nič za nič. Bojí sa, že by ju cez tie veľké bradavky niekto vysal a oni by jej úplne scvrkli na dva duté vaky, suché ako kravské vemená a pre nikoho by ďalej neboli zaujímavé. Bez emócií sa otočila na mieste. Taká úplne nič neriešiaci zmena. Možno jej iba trpela ruka a vegetatívne nervstvo urobilo všetko za ňu. Berme to ako fakt, no ona teraz dýcha oveľa spokojnejšie. Je to jasné, lebo mľaská. Vidno, že bolesť, čo ju obklopovala na chvíľu pominula. Je to strašne jednoduché, ibaže ani spánok nič nerieši. Nedokonalá smrť je trestom za to, že sa bojíme tej skutočnej. Preto každý večer zomierame, len s tým rozdielom, že si to uvedomujeme. Vedome sa zbavujeme nášho žijúceho sveta a prenášame sa ďaleko od pocitov. Na chvíľu ich vystriedajú iné, neskutočné.

Pekná Cecília nepohnute spí, čaká na pôrod do nového rána. Nebojí sa, že bude iná ako večer. Nebojí sa o seba. So mnou to bude horšie. Pre mňa existuje najmenej niekoľko dôvodov, pre ktorý predlžujem termín príchodu do reality. Áno, môj strach je väčší ako ja, jednoducho ma prekonáva, stal sa mojím vedomím. Ona to netuší a ja sa smutne dívam, ako kvapká čas. Pohár reality sa naplňa. Spomenul som si, ako som musel v tomto novom byte upratovať po predchádzajúcom majiteľovi. Tú ženu som videl iba raz, no aj tak som nadobudol pocit, že prežila za rok všetky súložie sveta. Tie pekné, ale najviac asi tie hnusné. Musel som tu vymaľovať vápnom a v kuchyni som použil aj kyselinu. Za kuchynskou linkou som našiel niekoľkoročné kúsky jedla, ktoré odpudilo aj šváby. V tejto nádhere tu teraz ležím a myslím na tú ženu. Nebyť jasnej a nemennej prítomnosti mojej Cecílie v spoločnej posteli, by som sa určite rozplakal.